

Introduction to מסכת סוטה

deals with allegations of adultery raised by a suspicious husband who employs a formal warning (קנין) to his wife regarding her putative affair with a specific man, followed by her being found in seclusion (סתיירה) with that same man. In this case, as stipulated in ' במדבר ה' (see below), the husband brings his wife to the משכן/מקדש and a ceremony, involving a unique מנחה and drink מים מאררים ensues. These waters are mixed with dirt from the floor of the משכן/מקדש and a scroll which has a section of פרשת סוטה written on it is dissolved in the water which she subsequently drinks. Prior to some or all of the ceremony, the כהן administers an oath that she has not "strayed" and an oath with imprecation that if she is guilty, the water will kill her in some horrible, disfiguring fashion. Once she has drunk, if she is guilty, she is miraculously killed; if, on the other hand, she is blameless, she is blessed with children.

The inclusion of מסכת סוטה in סדר נשים is understandable; its location in the sequence (after מסכת נזיר) is explained in the opening סוגיא as related to the juxtaposition of these פרשות in the תורה (note that some ראשונים have a different order of the המשנה)

includes 9 chapters which are discussed over 48 pages of גמרא; much of the material, even that of the Tannaim, is Aggadic and leads to many significant discussions about Divine punishment, an extended exegesis of the beginning of Sefer Shemot etc. – and that's just in the first chapter.

Only 5 of the first 6 chapters deal with סוטה and the final three are a potpourri of topics, as below:

The breakdown of the chapters is as follows:

- 1) Circumstances leading to the status of סוטה and the beginning of the process
- 2) The process – the specifics of her מנחה, the writing of the scroll, the preparation of the water and the administering of the oath
- 3) Completion of the process and exceptions where either the water doesn't kill immediately or the מנחה is process differently
- 4) Those women who may not drink or who are taken care of by בית דין
- 5) סנהדרין made on the day ראב"ע was appointed head of the סנהדרין
- 6) Circumstances that would lead to the woman not being allowed to drink
- 7) Different formulae and declarations that must/need not be said in הקודש
- 8) Laws of returning from war – tangent from the משוח מלחמה להן's declaration being in הקודש
- 9) Laws of the broken calf (עגלה ערופה) - tangent from the בית-דין's declaration/confession being in הקודש

introduction

(יא) וידבר ה' אל משה לאמר:

(יב) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי תשטה אשתו ומעלה בו מעל: (יג) ושכב איש אתה שכבת זרע ונעלם מעיני אישה ונסתרה והיא נטמאה ועד אין בה והוא לא נתפשה: (יד) ועבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והוא נטמאה או עבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והיא לא נטמאה:

Preparation for ceremony

(טו) והביא האיש את אשתו אל הלהן והביא את קרבנה עליה עשירת האיפה קמח שערים לא יצק עליו שמן ולא יתן עליו לבנה כי מנחת קנאת הוא מנחת זכרון מזכרת עון: (טז) והקריב אתה הלהן והעמדה לפני ה': (יז) ולקח הלהן מים קדשים בכלי חרש ומן העפר אשר יהיה בקרקע המשכן יקח הלהן ונתן אל המים:

The ceremony

(יח) והעמיד הלהן את האשה לפני ה' ופרע את ראש האשה ונתן על כפיה את מנחת הזכרון מנחת קנאת הוא ובגיד הלהן יהיו מי המרים המארירים:

Oath(s)

(יט) והשביע אתה הלהן ואמר אל האשה אם לא שכב איש אתך ואם לא שטית טמאה תחת אישך הנקי ממי המרים המארירים האלה: (כ) ואת כי שטית תחת אישך וכי נטמאת ויתן איש בך את שכבתו מבלעדי אישך: (כא) והשביע הלהן את האשה בשבעת האלה ואמר הלהן לאשה יתן ה' אותך לאלה ולשבעה בתוך עמך בתת ה' את ירכך נפלת ואת בטנג צבה: (כב) ובאו המים המארירים האלה במעיקך לצבות בטן ולנפל ירך ואמרה האשה אמן אמן:

Writing the scroll

(כג) וכתב את האלת האלה הלהן בספר ומחה אל מי המרים:

Having her drink(?)

(כד) והשקה את האשה את מי המרים המארירים ובאו בה המים המארירים למרים:

The offering

(כה) ולקח הלהן מיד האשה את מנחת הקנאת והניף את המנחה לפני ה' והקריב אתה אל המזבח: (כו) וקמץ הלהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה

Having her drink(?)

ואחר ישקה את האשה את המים: (כז) והשקה את המים

והיתה אם נטמאה ותמעל מעל באישה ובאו בה המים המארירים למרים וצבתה בטנה ונפלה ירכה והיתה האשה לאלה בקרב עמה: (כח) ואם לא נטמאה האשה וטהרה הוא ונקתה ונזרעה זרע:

Conclusion

(כט) זאת תורת הקנאת אשר תשטה אשה תחת אישה ונטמאה: (ל) או איש אשר תעבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והעמיד את האשה לפני ה' ועשה לה הלהן את כל התורה הזאת: (לא) ונקח האיש מעון והאשה ההוא תשא את עונה:

17.01.01

2a (משנה א') → 3a (תשטה כתיב)

1. כי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים למען לא ישלחו הצדיקים בעולתה ידיהם: תהלים קכה, ג
 2. אלהים מושיב יחידים ביתה מוציא אסירים בפשרות אף סוררים שכלו אחיחה: תהלים סח, ז
 3. ושכב איש אתה שכבת זרע ונעלם מעיני אישה ונסתרה והיא נטמאה ועד אין בה והוא לא נתפשה: במדבר ה, יג
 4. לא יקום עד אחד באיש לכל עון ולכל חטאת בכל חטא אשר יחטא על פי שני עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר: דברים יט, טו
 5. ועבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והוא נטמאה או עבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והיא לא נטמאה: במדבר ה, יד
 6. וקנא ה' לארצו ויחמל על עמו: יואל ב, יח
 7. ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא: שמות לו, ו
 8. דבר אל בני ישראל ואמרת אלהים איש איש כי תשטה אשתו ומעלה בו מעל: במדבר ה, יב

I סתירה and קינוי testimony for משנה א'

- a language of משנה - המקנא - indicates that קינוי is not an ideal stance to take
 i observation: location of סוטה in the Mishnaic canon
 1 following המדיר (כתובות) נדרים → נזיר → נדרים (subset of נדרים) → סוטה (as per juxtaposition of נזיר סוטה-נזיר in במדבר)
 ii introductory מאגדות מסכת: difficulty of finding a proper mate (vv. 1-2)
 1 distinction between first זיווג (according to "fate") and later זיווג (according to your behavior)
 b סתירה for קינוי (ת"ק): 2 for קינוי, 1 (even himself) for אליעזר
 i source: בה (v. 3 – allowing for 1 witness) excludes סתירה but not קינוי which is juxtaposed to טומאה (v. 3)
 1 Challenge: קינוי is also juxtaposed to טומאה (v. 5)
 2 Answer: reasonable to align סתירה - טומאה; it's on a continuum of behavior (סתירה אתחלתא דטומאה היא)
 ii סתירה, 2 for קינוי (ר' יוסי ב"ר יהודה): 1 or himself for אליעזר
 1 source: בה (v. 3 – allowing for 1 witness) excludes סתירה but not קינוי which is juxtaposed to טומאה (v. 5)
 (a) Challenge: how does he interpret the juxtaposition of v. 3?
 (b) Answer: tells us שיעור – amount of time for טומאה is שיעור
 (c) Observation: either version of ר"א could lead to boundless claims
 (i) Our version: he could claim she was secluded
 (ii) דברי: he could claim, after witnesses saw he secluded, that he had warned her
 (d) note: a person shouldn't say to his wife "פלוני ב' in our day (without מקדש)
 (i) reason: הלכה may be in accord with ר"א as per ריב"י; if she's ever secluded – there's no solution
 c סתירה, 2 for קינוי, 2 for יהושע
 i source: בה (v. 3 – allowing for 1 witness) excludes קינוי and סתירה
 d consensus: with proper עדים and סתירה, 1 witness of טומאה is believed (and she doesn't drink)
 i source: based on v. 4, every mention of עד in the תורה means 2 → v. 3 means "there aren't 2, rather 1"
 1 and: he testifies that היא לא נתפסה (she wasn't coerced) → אסורה
 2 challenge: how would we have understood בה אין עד without v. 4?
 3 Answer: perhaps it means "1 isn't believed"
 (a) Challenge: the text wouldn't have to say בה אין עד; we would know that you need 2 from דבר: דבר
 (b) Answer: קמ"ל that here, due to circumstantial evidence, we'd believe 1 witness – קמ"ל
 (c) Challenge: text indicates she would be אסורה if he testified that היא לא נתפסה → he's believed
 (d) Answer: קמ"ל – היא לא נתפסה and even with 2 they must testify that היא לא נתפסה
 e Interepration of קינוי
 i ל"ל: creates bad feelings between her and her friends
 1 conclusion: he must hold that קינוי is done without witsnesse; her friends don't know why she's aloof
 ii אבני: creates bad feelings between her and him
 1 conclusion: he must hold that קינוי is done in front of 2 witnesses, generating bad feelings between them
 iii קינוי: קינוי is "warning" - he holds that it is a positive thing (as per v. 6)
 iv Observation: ר"מ – a person violates the law in seclusion and ה' announces it publicly as per vv. 5, 7
 v Observation: ר"ל - a person only transgresses if a spirit of levity comes into him as per v. 8 (תשטה – תשטה)

II formula of קינוי משנה ב'

- a if he warned her not to speak with פלוני and she spoke with him – no consequences
 b if she entered a secluded place with him for a duration of שיעור טומאה (discussed below):
 i she may not have relations with her husband
 ii she may not eat תרומה (if married to a כהן)
 iii if her husband dies, there is only חליצה, no יבום